

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 06-00-015/2010-01
Датум: 22.04.2010.
Београд

ЗАПИСНИК СА ДЕСЕТЕ РЕДОВНЕ СЕДНИЦЕ ПРВОГ САСТАВА ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

одржане 22. априла 2010. године

Седница је почела у 10,00 часова.

Председавала је Ната Месаровић, председник Врховног касационог суда и председник Високог савета судства. Седници су присуствовали Снежана Маловић, министар правде, Бошко Ристић, председник Одбора за правосуђе и управу Народне скупштине, изборни чланови из реда судија - Јелена Боровац, Младен Николић, Ђурђина Ђелобаба, Вучко Мирчић, Биљана Тошковић и Надица Јовановић.

Поред чланова Савета седници су присуствовале Мајда Кршикапа, секретар Високог савета судства, Биљана Петровић, саветник у Врховном касационом суду и Нела Кубуровић, саветник у Административној канцеларији Високог савета судства.

Председник Савета је констатовала да је са данашње седнице оправдано одсутан Дејан Ђирић, али да су испуњени услови да се седница одржи. Како чланови нису имали примедбе и предлоге за допуну достављеног дневног реда, једногласно је усвојен следећи :

ДНЕВНИ РЕД:

1. Усвајање Записника са осме редовне седнице одржане 15. априла 2010. године и девете редовне седнице одржане 19. априла 2010. године;
2. Утврђивање начина рада и поступања Високог савета судства по жалбама неизабраних судија изјављених Уставном суду Србије против Одлуке Високог савета судства број: 06-00-37/2010-01 од 25. децембра 2010. године;
3. Именовање чланова Управног одбора Правосудне академије;
4. Одлучивање о захтеву Марије Кнежевић, судије Привредног суда у Београду, за престанак судијске функције, на лични захтев
5. Разно

1. Усвајање Записника са осме редовне седнице одржане 15. априла 2010. године и девете редовне седнице одржане 19. априла 2010. године;

Председник Савета је предложила да се чланови изјасне да ли имају примедбе у погледу наведених записника. Биљана Тошковић је истакла да има примедбу у погледу њене дискусије са седнице од 19. априла, а везано за предмете Надзорног одбора, наводећи да иста није прецизно наведена. Поновила је да је Високи савет судства у складу са својим надлежностима преузео предмете Надзорног одбора Врховног суда Србије и у записнику Комисије која је вршила преузимање констатовано је да је преузето 800 предмета, од ког броја се није поступало у 61 предмету. Даље је навела да је прегледала предмете из 2005. и 2006. године и да је утврдила да је председник Надзорног одбора тражио периодично изјашњења председника судова о томе какво је тренутно стање у предметима у којима је било притужби странака. Посебно је истакла да је само у једном предмету тражен увид у предмет на који се странка притужује. Странке су у највећем броју предмета имале притужбе на дужину трајања поступка, и то у парничкој и извршној материји где поступци трају више година, те је по тим притужбама на по неколико месеци тражено изјашњење од председника судова шта је у предметима предузето. Такође, у првој половини месеца децембра 2009. године Надзорни одбор је тражио извештаје од председника судова да ли су завршени они поступци на које су упућене притужбе странака. Још увек пристижу ти извештаји, у једном броју предмета поступци су правноснажно окончани, док неки поступци још увек трају. Сви преузети предмети носе ознаку Надзорног одбора и да би се по њима поступало морају да се презаведу на Високи савет судства и добију нови број.

Ната Месаровић је предложила да се направи систематизација предмета по судовима, те да се вршиоцима функције председника судова достави списак предмета на које се странке притужују и затражи извештај да ли су поступци у тим предметима завршени или не. Након достављених извештаја, може се тражити изјашњење у погледу тога у којој фази се налазе предмети који нису завршени.

Како чланови нису имали више примедби, једногласно је усвојен записник са седнице одржане 15. априла 2010. године и записник са девете редовне седнице одржане 19. априла 2010. године, а примедбе које је изнела Биљана Тошковић представљају саставни део овог записника.

2. Утврђивање начина рада и поступања Високог савета судства по жалбама неизабраних судија изјављених Уставном суду Србије против Одлуке Високог савета судства број: 06-00-37/2010-01 од 25. децембра 2010. године;

Председник Савета је констатовала да је на прошлој седници, када се одлучивало о томе да ли ће се поступити у складу са ставовима Уставног суда и давати индивидуализована образложение за неизабране судије, шест чланова Савета гласало за то да се иста пишу у одговорима на жалбе, док су четири члана Савета била против тога, сматрајући да за то не постоји законска обавеза. Имајући у виду заузети став и да теку рокови од 15 дана, који су остављени Високом савету судства да достави Уставном суду одговоре на поднете жалбе, као и да су прве жалбе прослеђене 09. априла 2010. године, потребно је тражити од Уставног суда да се продужи рок за достављање одговора. Предложила је да се чланови изјасне у погледу тога за колико да се тражи продужење рока.

Мајда Кршикапа је обавестила чланове да је прва група жалби достављења Високом савету судства на изјашњење 09. априла 2010. године, а рок за изјашњење истиче 24. априла 2010. године. До дана одржавања седнице, Уставни суд је Високом савету судства доставио на изјашњење преко 300 жалби неизабраних судија.

Ната Месаровић је предложила да се тражи продужење рока од 30 дана, имајући у виду да рокови већ теку, као и да сматра да би то било доволно за поступање по

достављеним жалбама.

Снежана Маловић је предложила да би рок можда требало да буде дужи, те да се исти продужи за 45 дана, како би сигурно билоовољно времена да се напишу сви одговори са појединачним образложењима.

Бошко Ристић је такође истакао да сматра да је боље решење да се тражи рок од 45 дана, и ако је сигуран да ће се на многе жалбе одговори доставити и у краћем периоду.

Савет је изгласао да се од Уставног суда Републике Србије тражи продужење остављеног рока за још 45 дана за достављање одговора на жалбе неизабраних судија, имајући у виду да се не може благовремено поступити у складу са дописом Уставног суда, због великог броја поднетих жалби.

Јелена Боровац је истакла да се међу достављеним жалбама могу прво издвојити жалбе судија који нису бирани због тога што у 2010. години навршавају радни век, те да им се у образложењу и наведе да је то био разлог због кога нису бирани на сталну судијску функцију. Сматра да ће такво образложение подносиоцима жалби бити прихватљиво, с обзиром да ће се тако назначити да нису неизабрани због тога што су нестручни и недостојни. Навела је и да је приликом доношења одлуке против које су изјављене жалбе неизабраних судија, истицала да треба посебно издвојити неизабране судије који у 2010. години навршавају радни век.

Бошко Ристић је напоменуо да приликом писања образложења за судије које навршавају радни век у 2010. години треба посебно водити рачуна, јер се могу позивати на повреду права на рад, односно то може бити један од разлога за дискриминацију. Сматра да би чланови требало да се договоре како би изгледао тај одговор и истиче да би одговор требало да буде једнообразан, без обзира који од чланова Савета ће писати образложение.

Ната Месаровић је такође истакла да треба бити обазрив уколико би се у образложењу навело да судије нису биране због навршења радног века у 2010. години. Поновила је да је управо о томе писао и Слободан Вучетић, наводећи да нико никоме нема право да скрати радни век и да није постојао законски основ да се посебно издвоје они који испуњавају услове за пензију. Предложила је да се у образложењу наведе да је за судије, које у 2010. години навршавају радни век, Савет ценио и то да испуњавају услове за старосну пензију током 2010. године у складу са Законом о пензијско-инвалидском осигурању, као и да је законодавац понудио решење за те судије и то тако да им је загарантована накнада 6 месеци у висини плате које су примали, а у колико у наредних 6 месеци стичу услов за пензију, та накнада им може бити продужена за још 6 месеци. Такође је истакла да је та накнада чак и номинално већа у односу на плату коју би примали у суду, који је истог ранга као суд у ком су радили, имајући у виду да је промењен коефицијент за обрачун плате. Приликом избора судија, Савет је заузео став да је нецелисходно бирати судије које навршавају радни век у 2010. години, имајући у виду загарантовано право на накнаду, и укључивати их у нови правосудни систем, с обзиром да је требало све предмете поново завести у нове уписнике, што би трајало дуже од 30 дана, и довело до одлагања у поступању, заказивању и одржавању рочишта. Затим, након испуњења услова за престанак судијске функције због навршења радног века и постојања новог упражњеног места, у предметима у којима би поступале те судије чекало би се на спровођење изборног поступка, од расписавња огласа до доношења одлуке о избору, затим враћања поступка у тим предметима на почетак а што све упућује да су разлози целисходности упућивали да се те судије не бирају. Председник Савета сматра да међу достављеним жалбама треба издвојити и жалбе оних судија који нису бирани из разлога што су поднели пријаве само за један одређени суд, као што је случај са неким судијама Врховног суда Србије, који су поднели пријаву само за Врховни касациони суд, а за које је

Савет утврдио да не испуњавају све услове за избор у суд највишег ранга. Имајући у виду подељену надлежност Врховног суда Србије на Врховни касациони суд и апелациони суд, било је за очекивати да ће те судије поднети пријаве за оба суда, с обзиром на материју у којој су до тада поступали.

Бошко Ристић је подсетио да је слична ситуација била у Пожаревцу, с обзиром да су судије Трговинског суда у Пожаревцу конкурисали само за привредни суд, а не и за неки од судова опште надлежности.

Ната Месаровић је истакла да су се чланови који су гласали против писања образложења са индивидуализованим разлозима, односно који су издвојили своја мишљења, изјаснили да неће учествовати у писању образложења, а на шта и имају право.

Јелена Боровац је истакла да је одлука Савета обавезујућа за све чланове, па и за оне који су били против доношења одлуке, а такође и Пословник Високог савета судства на то упућује, са којим мишљењем се сложила и Ђурђина Ђелобаба.

Надица Јовановић је навела да неће да пише одговоре на жалбу са појединачним образложењима, с обзиром да је на претходној седници и гласала против писања појединачних образложења јер сматра да за то не постоји законска обавеза, као и да је Савет одлучивао о избору судија, а није спроводио поступак разрешења. Такође је истакла да сматра да заслужује извиђење од Јелене Боровац због њене изјаве која јој је упућена на претходној седници и додала да су сви чланови равноправни, имају право на своје мишљење, које сви треба да поштују па чак и ако се са истим не слажу.

Ната Месаровић је истакла су јој познате обавезе председника Високог савета судства те да ће као председник Савета потписати све одговоре на жалбе, који ће се проследити Уставном суду, али исто тако да ће за сваки допис тражити да изврши увид у списе предмета и доказе који су наведени у образложењу. Имајућу у виду расправу са претходне седнице и њен став поводом поступања у складу са ставовима Уставног суда и давањем појединачних, индивидуализованих разлога неизбраним судијама, навела је да ће своје мишљење издвојити, као и да ће исто објавити. Приликом писања одговора на жалбе, сматра да сваки члан Савета треба да се потпише као известилац, у предметима у којима буде поступао. Поред тога је истакла да би сви чланови који су у радном односу у Високом савету судства требало свакодневно да долазе на посао и указала на то да је Јелена Боровац, и ако није добила сагласност председника Високог савета судства да присуствује саветовању на Златибору, ипак отишла и није долазила на посао два дана.

Јелена Боровац је навела да је понижавајуће то што јој није одговорено на захтев који је благовремено предала председнику Савета за одсуствовање са посла ради учествовања на саветовању, као и да сматра да је констатација коју је изнела председница да поједини чланови Савета нису доволно радили увредљива.

Ната Месаровић је истакла да сматра да се чланови Савета из реда судија нису ангажовали подједнако у раду Савета, да је велики део посла обављала сама уз помоћ саветника из кабинета, а то показује и то да је поступање по захтевима за информације од јавног значаја било незадовољавајуће од стране Јелене Боровац, која је овлашћено лице да у име Савета одговара на налоге и питање Повереника за информације од јавног значаја.

Јелена Боровац је инсистирала да ова дискусија уђе у записник и истакла да и ако је више пута покушавала да се питања везана за информације од јавног значаја ставе на двени ред, исто увек било под тачком разно.

Бошко Ристић сматра да не би требало Уставном суду да се шаљу дописи и са потписима известиоца, на основу којих би се видело да су само неки чланови Савета, за одређена подручја наводили разлоге зашто судије не испуњавају услове за избор за суд за који су конкурисали, јер би то могло да изазове бројне критике и негативан одјек у јавности, а нарочито да су Дејан Ђирић и он, као адвокати, били известиоци за подручје нишке апелације.

Снежана Маловић је истакла да дописи који иду из Министарства правде потписује само министар, док се на примераку који остаје у предмету и архиви, наводи ко је обрађивао предмет и исти допис одобрио, те би тај принцип могао да се примени и у конкретном случају.

Вучко Мирчић сматра да може настати више проблема уколико се чланови буду делили, а нарочито ако се види да нису сви учествовали у писању одговора на жалбу. Такође је истакао да је непотребно писати ко је известилац, с обзиром да ће се у образложењу навдоити оно о чему се расправљало на седницама приликом избора и око чега су се сви чланови сложили.

Јелена Боровац је истакла да су сви чланови извештавали о кандидатима приликом избора, па исто тако морају сада и да учествују у изради одговора на жалбу.

Имајући у виду да је премијер Мирко Цветковић понудио помоћ Савету, Ната Месаровић је предложила да се председнику Владе Републике Србије упути молба да Високом савету судства упути неколико правника који би помогли приликом израде одговора на жалбу, с обзиром да ће посао који предстоји бити обиман. Што се тиче тога да су одлуке Савета обавезујуће за све чланове, сматра да ту није ништа спорно, а да исте поштује показала је и када је била прогласана да се 06. априла 2009. године конституише Високи савет судства јер нису били изабрани сви чланови Савета. Чланови Савета су се сложили да им помоћ са стране није потребна и да ће сами писати образложение.

Снежана Маловић је истакла да се нико не може натерати да пише образложение, али је назначила да овде није реч о правном питању и да сматра да је давање индивидуализованих разлога суштинско питање и једна од најзначајних ствари у држави. Даље је додала да мисли да је изузетно коректно и да цени то што је председница Савета истакла да ће потписивати све одговоре на жалбе Уставном суду. Снежана Маловић сматра да је писање индивидуализованих разлога и одговора на жалбе Уставном суду истовремено тренутак када се опредељујемо између демократских снага и СНС.

Вучко Мирчић је навео да не зна како би у конкретном случају написао одговор на жалбу са индивидуализованим образложењем, а што је истакао и на прошлoj седници. Неспорно је да је дао свој глас да се поступи у складу са дописом Уставног суда и да Високи савет судства достави појединачне разлоге неизабраним судијама у циљу задовољења интереса које је од државног значаја. Сматра да би било коректно да сви чланови Савета раде на изради одговора и писања појединачних образложења.

Биљана Тошковић је истакла да је приликом гласања „за“ или „против“ писања индивидуализованих образложења гласала као судија и правник, сматрајући да је Савет приликом спровођења општег избора поступио потпуно у складу са својим овлашћењима и да у потпуности остаје при свом раније изнетом ставу. Навела је да су сви чланови Савета били сагласни да треба да се изврши реформа, као и да су томе приступили поштено, законито и уставно. Такође сматра увредљивим да се њен став и гласање против давања индивидуализованих разлога повезује са било каквим политичким опредељењем, као и да се праве инсинуације да је гласала против, како би избегла рад на писању образложења.

Младен Николић је истакао да је и до сада радио без политичког утицаја, те да не жељи да на његов избор поводом овог питања утиче политика. Волео би да му неко конкретно каже како ће се радити образложења, односно одговори на жалбе, да ли ће се позивати на одређене доказе, односно да ли ће се исти ценити, као и да ли би за Уставни суд било довољно да се сажето дају индивидуализована образложења. Навео је да ће помоћи у писању одговора, односно да ће писати одговоре за трговинске судове и још једном истакао да је Уставни суд заузeo погрешан став у погледу тога да неизабране судије имају право на жалбу, јер то није у складу са законским решењима.

Вучко Мирчић је навео да је на прошлој седници заузет став да ће се у одговору на жалбу Уставном суду прво навести став Савета у погледу овог правног питања и давања индивидуализованих образложења, а што је писано и у допису Уставном суду у марту 2010. године. Спорно је шта ће се даље наводити у одговору - да ли ће се, имајући у виду сваку жалбу узети у обзир појединачни наводи, на које треба одговорити и дати контрааргументе или ће се без обзира на то само навести појединачни разлози неизбора.

Бошко Ристић сматра да прво треба навести све уставноправне разлоге зашто не постоји обавеза Високог савета судства да се дају индивидуализована образложења, затим уставна и законска овлашћења у оквиру којих је Високи савет судства поступао и на крају дати конкретан разлог неизбора за сваког подносиоца жалби.

Ната Месаровић је указала на то да ће настати проблем ако се буду наводили разлози који нису поткрепљени оним документима у које су кандидати вршили увид и ту мисли на нетачну статистику у погледу квантитета и квалитета рада судија. Снежана Маловић је навела да неизабране судије нису вршиле увид у документацију надзорног одбора у министарству правде, нити Надзорног одбора Врховног суда Србије а што је Савет имао у виду приликом избра судија.

Надица Јовановић је указала и на то да се судије које врше увид у своју документацију, притужују на резултате рада који им се презентују, наводећи да су исти нетачни.

Снежана Маловић је подсетила да је и приликом израде Одлуке о мерилама и критеријумима за избор судија, утврђено да судови примењују оријентациона мерила која су важила до 2006. године, због чега је и усаглашено да се резултати рада цене према мерилама за оцену минимума успешности вршења судијске дужности, те да се коефицијент ажурности судија рачунао у складу са тим, због чега долази до неслагања резултата рада који су у електронској форми у односу на резултате који су достављени од стране председника судова и приказани у табелама Т2.

Након дискусије, договорено је да за наредну седницу чланови Савета припреме нацрт одговора на жалбу Уставном суду.

3. Именовање чланове Управног одбора Правосудне академије

Председник Савета је констатовала да је на претходној седници утврђено да се за чланове Управног одбора Правосудне академије међу кандидатма који су именовани од стране удружења судија именују Споменка Зарић, судија Апелационог суда у Београду и Зоран Паšalić, в.ф. председника Вишег прекрајног суда. Чланови су за кандидате предложили: Стојана Јокића, судију Врховног касационог суда, Бранислава Босиљковића, судија у Апелационог суда у Београду, Новицу Стефановића, судију Апелационог суда у Нишу, Гордану Ајншпилер, судију Привредног апелационог суда и Соњу Бркић, судију Врховног касационог суда.

Након гласања Стојан Јокић је добио 9 гласова, док остали предложени кандидати нису добили потребну већину гласова. Ната Месаровић је констатовала да на данашњој седници није донета Одлука о именовању чланова Управног одбора Правосудне академије, због чега ће се о кандидатима расправљати на следећој седници.

Председник Савета је предложила да се седница прекине, с обзиром да има неодложан састанак, на коме море да присуствује а да се о преосталим тачкама дневног реда расправља на следећој седници Високог савета судства.

Седница је завршена у 12,30 часова.

ПРЕДСЕДНИК
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА
Ната Месаровић

